

[Camre]

arbejdet, er altså en beskæftigelsesfremmende, ekspansiv politik. Underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet er ganske vist 2,3 mia kr. mindre nu end på det finanslovsforslag, som den daværende, socialdemokratiske mindretalsregering fremlagde i august, men jeg vil gerne gentage, at den socialdemokratiske regering dengang gjorde klart, at man ikke ville gennemføre finanslovsforslaget uden en nedsættelse af underskuddet. Påstanden om, at den økonomiske politik, der er gennemført efter regeringssamarbejdet, er et brud med socialdemokratiets politik, må altså siges at hvile på psykologiske forhold og ikke på reelle økonomiske vurderinger.

Ved det indhold, finansloven nu får, vil underskuddet på betalingsbalancen i 1979 forventeligt stige i forhold til i år, hvor underskuddet bliver på 7-7½ mia kr. eller 2½-3 mia kr. mindre end i 1977. Dette forhold illustrerer helt klart Danmarks permanente økonomiske problem: hvis vi søger at ekspandere vores økonomi for stærkt, så vil den forøgede efterspørgsel meget hurtigt føre til vanskeligheder med at finansiere underskuddet på betalingsbalancen.

Der kan ved denne lejlighed være god grund til at omtale især to forhold, som ofte giver anledning til spørgsmål i den offentlige debat om vores økonomiske politik. Det første spørgsmål er, hvorfor vi ikke mere radikalt søger at bringe vores underskudsproblem ud af verden, altså hvorfor vi ikke gennemfører en hestekur. Nu er det jo en velkendt gammel overtro, at jo værre en medicin smager, jo bedre virker den, men det er kun overtro. Men alligevel, dens grundtankegang synes at gå igen i mange menneskers syn på økonomisk politik, idet det dog er sådan, at en ikke-velsmagende medicin primært anbefales til andre end én selv.

Økonomisk politik handler nok på overfladen om nogle tørre tal og måske til dels svært forståelige sammenhænge, men under denne overflade er den økonomiske politik afgørende for menneskers tryghed og velfærd, den er afgørende for, om mennesker er beskæftigede eller ledige, den er afgørende for, om mennesker får en rimelig social, uddannelsesmæssig og kulturel udvikling, den er afgørende for menneskers fysiske og psykiske velfærd, og derfor er den en meget vigtig del af de rammer, som danner hvert enkelt menneskes liv.

Som socialdemokrater ønsker vi at forme disse rammer, så vi skaber den størst mulige velfærd for flest mulige mennesker, og vi er overbevist om, at lighed i fordelingen af goderne er afgørende. Denne lighed må tilstræbes mellem os og folkene i de fattigere lande såvel som indbyrdes mellem mennesker inden for vore egne grænser. Derfor kan og vil vi ikke gennemføre en hård økonomisk strammingspolitik med et statsbudget, der har balance mellem indtægter og udgifter. Det ville drastisk øge ledigheden og på en lang række områder i vort samfund kuldkaste menneskers dispositioner og dermed deres levevilkår. Hvis man gennem en sådan politik opnåede fordele for balancen i udenrigshandelen, så ville til gengæld de menneskelige omkostninger vise sig så høje, at de i lang tid ikke kunne afhjælpes gennem de fordele, som den forbedrede betalingsbalance havde givet.

Det andet spørgsmål, som bør besvares, er, om denne finanslov gør noget og gør nok ved det grundlæggende ubalanceproblem, der vitterligt er i dansk økonomi. Det er en kendsgerning, at vi ikke siden 1963 har haft et overskud i samhandelen med udlandet. Det er også en kendsgerning, at rente- og afdragsbyrden på vores udlandsgæld er en voksende belastning, og vi kan ikke vedvarende gældsætte os. Afgørende for, om vi i de kommende år kan mindske underskuddene og efterhånden vende dem til overskud, er, at vi holder igen på vores indkomstudvikling og herunder ikke mindst på de indkomster og det forbrug, der ikke ligger en arbejdsmæssig indsats bag. Jeg tænker naturligvis især på de indkomst- og forbrugsmuligheder, som stammer fra salg eller belåning af fast ejendom, som i disse år har alt for store prisstigninger. Vi må modvirke et samlet forbrug, der går ud over vores egen produktions størrelse, og som derfor må finansieres ved at låne i udlandet. Denne politik skal realiseres uden at ofre beskæftigelsen for meget store befolkningsgrupper.

Den likviditet, som den finanslov, vi nu vedtager, vil skabe, agter regeringen at neutralisere i noget omfang gennem optagelse af indenlandske statslån. Det er en disposition, vi i socialdemokratiet er enige i. Men det er ikke muligt alene gennem finanspolitikken og pengepolitikken at sikre en rimelig udvikling. Afgørende for, at betalingsbalanceun-